



„ Dziecko, niezależnie od tego, czy jest dzieckiem o ograniczonej sprawności fizycznej, czy przewlekle chore, jest tylko i wyłącznie dzieckiem, któremu trzeba zapewnić zaspokojenie podstawowych potrzeb – miłości, bezpieczeństwa a także uznania go przez innych. Dlatego naszym zadaniem jest przywrócić mu zdrowie w takim stopniu, w jakim jest to możliwe, a także radość życia, możliwość korzystania ze wszystkiego, co mają dzieci nazwane zdrowymi”.

A. Marzec

ODDZIAŁ PRZEDSZKOLNY W SZPITALU SPECJALISTYCZNYM - LARYNGOLOGIA W ZABRZU

CHARAKTERYSTYKA PRACY ODDZIAŁU PRZEDSZKOLNEGO W SZPITALU SPECJALISTYCZNYM - ODDZ. LARYNGOLOGICZNY W ZABRZU

Nawiązując do motta naszego oddziału, że dzieci chore mają takie same potrzeby i rozwijają się według takich samych praw jak dzieci zdrowe, jednak są jednak narażone na wiele sytuacji trudnych, które stanowią u nich długotrwały stres. Dlatego naszym zadaniem – osób dorosłych-rodziców, pielęgniarek, lekarzy, psychologa klinicznego i przede wszystkim wychowawcy oddziału jest niwelowanie w sposób zabawowy stresu.

Choroba jest dla każdego człowieka sytuacją trudną, która uniemożliwia mu działanie w kierunku zamierzonego celu, bądź pozbawia go cenionych wartości, a u dziecka choroba zmienia także jego postawę wobec wielu sytuacji życiowych, a także jego hierarchię celów i zainteresowań oraz wpływa na zmianę reakcji emocjonalnych. Jednocześnie mamy także do czynienia z niższym poziomem samooceny chorego dziecka i jego poczuciem niższej wartości.

Dziecko chore, zwłaszcza to, które jest pierwszy raz w szpitalu, przeżywa najrozmaitsze lęki i niepokoje wynikające z faktu zakłócenia normalnego toku życiowego, co wiąże się najczęściej z nieakceptowaną przez dzieci koniecznością poddania się różnym, bolesnym zabiegom.

W naszym oddziale stres ten jest troszeczkę mniejszy, ponieważ ostoją dla dzieci zawsze jest jeden z rodziców, który może przebywać tu razem z dzieckiem i dzięki czemu dzieci czują się bardziej bezpieczne.



Dlatego pracujemy wg programu adaptacji dziecka do warunków szpitalnych, aby pomóc dziecku przystosować się do nowego, obcego mu środowiska szpitalnego. Chcemy, aby wychowawcy pracujący w przedszkolu przyszpitalnym byli dla dziecka oparciem, służyli pomocą w dostosowaniu się do tych nieznanym mu, trudnym warunków.

Należy podkreślić, iż bez atmosfery życzliwości, akceptacji i zrozumienia uczuć dziecka hospitalizowanego nie da się zbudować z nim od początku dobrej relacji, uzyskać jego zaufania. Podczas tworzenia planu adaptacji starałam się uszeregować w nim działania, które stosuję na co dzień w pracy terapeutycznej.

Należy zaznaczyć, iż zadania należy dostosowywać do wieku dzieci, ich stanu zdrowia oraz możliwości poznawczych tzn. indywidualnie potraktować każde dziecko.

DZIAŁANIA NAUCZYCIELA UŁATWIAJĄCE ADAPTACJĘ DZIECKA CHOREGO DO WARUNKÓW SZPITALNYCH

1. Rozmowa terapeutyczna z dzieckiem nowo-przybyłym na temat zainteresowań, przedszkola, kolegów, rodziny.

Efekt rozmowy powinno:

- dziecko rozładować napięcia, odprężyć się, zapomnieć na chwilę o przykrych przeżyciach oraz się wyciszyć.

2. Zapoznanie z oddziałem- pokazanie dziecku i rodzicom gdzie znajdują się najważniejsze dla niego miejsca (dyżurka lekarska i pielęgniarska, sala zabiegowa, świetlica).

Efekt tych działań :

- „mały pacjent” zna rozkład oddziału, przez co nowe miejsce staje się dla niego bardziej przyjazne, jest oswojone z nowym otoczeniem.

3. Stosowanie biblioterapii wspomagającej proces adaptacji - poza literaturą klasyczną dla dzieci- bajki terapeutyczne, poradniki dla dzieci hospitalizowanych, np. w ramach CPCD,



- A.Kozłowska :„Zaczarowane bajki, które leczą”,
- C. Nitsch:„, Bajki pomagają dzieciom”,
- M.Molicka:„, Bajki terapeutyczne”
- „, Franklin idzie do szpitala”,
- C.Ciliota,C.Livingston:„,Dlaczego idę do szpitala”,
- M. Rawicz: Julka w szpitalu”,
- T.Mc Grath; „,Kiedy jesteś chory lub leżysz w szpitalu”
- „, Bo ja ide do szpitala ,,



Efekt zapoznania z bajkami terapeutycznymi:

- wychowanek wie, czego ma się spodziewać z czasie leczenia, przez co mniej się boi;
- identyfikuje się z bohaterami bajek, porządkuje swoje uczucia;
- wycisza się i relaksuje, poziom stresu zostaje obniżony.

4. Uczestnictwo w zabawach integracyjnych, ułatwiających bliższe poznanie się współpacjentów oraz pomagających zrelaksować się i odprężyć.

Efekt udziału w takich zabawach:

- dziecko nawiązuje kontakt z innymi dziećmi, lepiej poznaje rówieśników, czuje się bezpiecznie, akceptuje siebie i kolegów, otwiera się na grupę, przebywa w życzliwej atmosferze.

5. Zabawy dramatyczne mające za zadanie oswojenie lęku i strachu, które mogą paraliżować i zmieniać zachowanie dziecka („Lęk”, „Strach przed szpitalem”).

Efekt zabaw:

- dziecko oswaja się z uczuciem lęku i strachu jako naturalnymi uczuciami oraz uczy się je niwelować, zrozumieć i zaakceptować.

6. Aktywny udział w cyklicznych uroczystościach imprezach okolicznościowych (Andrzejkki, Mikołajki, Bal Karnawałowy, Powitanie Wiosny, Dzień Dziecka).

Efekt:

- ma okazję wykazać się na tle szpitalnej społeczności, wykazuje się inicjatywą, przez co poprawia się jego samopoczucie, rozwija twórcze myślenie oraz aktywnie uczestniczy w zabawie w zależności od wydolności wysiłkowej.

Stosując się do tego planu i konsekwentnie realizując zadania (oczywiście przy ścisłej współpracy z rodzicami) dążymy, aby nasi wychowankowie

- byli pozytywnie nastawieni do procesu leczenia,
- byli w miarę samodzielni, wyposażeni w wiedzę oraz umiejętności pozwalające im ponownie podjąć nauki/ zabawy w przedszkolu macierzystym
- umiejętnie kontaktowali się z innymi ludźmi,
- znali „, czarodziejskie słowa – proszę , dziękuję i przepraszam ,, i potrafili z nich korzystać,
- znali i przestrzegali zasady i normy wartościujące pozytywnie człowieka,
- mieli szacunek do pracy swojej i innych,
- potrafili się zgodnie bawić z rówieśnikami,
- mieli rozbudzone zamiłowania i zainteresowania,
- mieli świadomość, że swoimi decyzjami mogą wpływać na życie swoje i innych,
- zdawali sobie sprawę z tego, że aby coś osiągnąć, należy podjąć wysiłek,

Podstawową formą aktywności małego dziecka jest zabawa. Specyficzną rolę w prowadzeniu terapii pedagogicznej w szpitalu spełnia nawiązywanie do aktywności zabawowo - twórczej dzieci. Umiejętne kierowanie zabawami twórczymi pozwala dziecku na rozładowanie napięć emocjonalnych, znalezienie swojego miejsca w grupie, rozbudzenie zainteresowań i poznanie własnych możliwości. Stąd zabawa, szczególnie spontaniczna, ma walory terapeutyczne. Prowadzi ona do zaspokajania potrzeb i oczekiwań dzieci. Dlatego też uważana jest za jedną z podstawowych technik pracy terapeutycznej z dzieckiem w wieku przedszkolnym.

Dlatego nadrzędnym celem terapii w naszym oddziale jest wspomaganie rozwoju dziecka. Rozumiemy przez to usprawnianie funkcji psychomotorycznych, wyrównywanie braków w wiadomościach i umiejętnościach, rozwijanie samodzielności, budowanie wiary we własne siły oraz korygowanie odchyłań od normy.

Z a d a n i a realizowane to :

- stymulowanie rozwoju intelektualnego dziecka,
- integracja dziecka z grupą rówieśniczą,
- rozwijanie wyobraźni, myślenia, aktywności twórczej,
- kształtowanie umiejętności samodzielnego działania dziecka,
- budzenie wrażliwości estetycznej,
- rozwijanie umiejętności komunikowania się,
- kształtowanie umiejętności wyrażania przez dziecko własnych uczuć, przeżyć, spostrzeżeń.

Podczas pracy z dzieckiem zastosuję metody wspierające i stymulujące naturalny rozwój dziecka oraz angażujące wiele zmysłów: słuch, wzrok, dotyk. Będą to m.in. metody:

- ćwiczeń,
- zadań stawianych do wykonania,
- słowne, np.: zagadki, objaśnienia, rozmowa, opowiadanie,
- oglądowe, np.: pokaz, obserwacja,
- metody aktywizujące:
 1. metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz,
 2. metoda P. Dennisona – kinezylogia edukacyjna,
 3. pedagogika zabawy,
 4. techniki relaksacyjne.



Aby osiągnąć te wszystkie cele musi być systematyczna współpraca z rodzicami, dzielenie się aktualnymi informacjami o rozwoju dziecka jak również uzyskiwanie od nich niezbędnych wiadomości i wskazówek, co jest podstawą harmonijnego oddziaływania na dziecko.

Współpraca z rodzicami w naszym oddziale obejmuje:

- wzajemną wymianę informacji o aktualnym poziomie rozwoju dziecka,
- starania o włączenie rodziców do pracy wyrównawczej i stymulującej z własnym dzieckiem,
- oddziaływanie na postawy rodzicielskie
 - zachęcanie do korzystania z zajęć i programów oferowanych np. przez PPP,
 - zachęcanie rodziców do korzystania z artykułów o rozwoju dzieci, wychowaniu itp. z gazetki dla rodziców,
 - włącznie rodziców do zajęć, np. poprzez czytanie bajek w ramach CPCD, robienie stroików, kartek itp.
- udział rodziców w warsztatach dla rodziców na wybrany temat (wg. planu)

- zaznajomienie rodziców: - z pracą dydaktyczno - wychowawczą naszego oddziału przedszkolnego wg. planów pracy, - programem terapeutycznym, - programami, w których nasze dzieci biorą udział np. w projekcie „ Harold w szpitalu – przyjaciel małego pacjenta,,



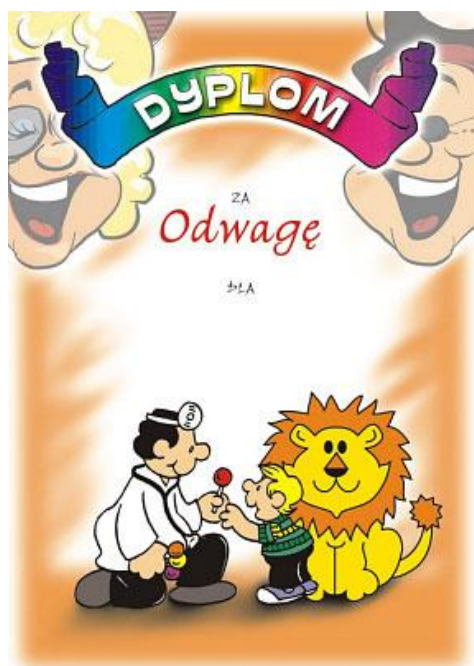
załącznik nr 1

Mamo, tato wołę wodę, Klub wiewiórki, Cała Polska Czyta Dzieciom, Czyste powietrze wokół nas , Zdrowy przedszkolak (O odżywianiu) itp.

- integrowanie wszystkich uczestników programu (dzieci, rodziców i nauczycielkę)

Bierzemy także udział w różnych konkursach , np. plastycznych, współpracujemy ze szkołą Podstawową nr 8 – obecnie kl. III – wych. Dorota Małek w Zabrzu. Dzieci ze Szkoły przesyłają nam listy, prace plastyczne, a z okazji świąt Bożego Narodzenia, Świąt Wielkanocnych, Dnia Dziecka przekazały nam różne upominki tak jak inni sponsorzy np. rodzice dzieci przebywających na oddziale lub Firma ESYSTEM z Zabrza

Na zakończenie pobytu w szpitalu, dzieci otrzymują dyplomy małego pacjenta za odwagę o uśmiech.



Idea projektu „ HAROLD W SZPITALU „

Choroba dziecka, nagła czy przewlekła, jest ciężkim czasem dla naszych pociech, nas samych i całej rodziny. Najczęściej w takich sytuacjach towarzyszą nam bezradność i zagubienie. Zupełnie niespodziewanie wchodzimy w obcą, szpitalną rzeczywistość. Mamy być wsparciem dla naszego dziecka, ostoją spokoju, pełnym pozytywnej energii towarzyszem i łącznikiem pomiędzy bezpiecznym światem dziecka a nieznanym światem szpitala. Niestety często zdarza się, że sami rodzice potrzebują pomocnej dłoni i wsparcia od osoby, która ma już ten ciężki czas za sobą lub dokładnie wie, jak ta szpitalna rzeczywistość wygląda.

Strona Harold w szpitalu jest właśnie taką pomocną dłonią wyciągniętą w stronę rodziców chorych dzieci. Znaleźć tu można wiele niezbędnych informacji o zasadach i zwyczajach panujących w szpitalu, dowiedzieć się o prawach swoich i przebywającego w szpitalu dziecka. Celem strony jest również stworzenie swoistego kompendium wiedzy, zawierającego informacje o najpopularniejszych chorobach, z powodu których dzieci najczęściej trafiają do szpitala. Wszelkie zawarte na stronie informacje konsultowane były z doświadczonymi specjalistami, którzy znają realia polskiej służby zdrowia, na co dzień pracują w szpitalach i nieobce są im troski oraz zmartwienia rodziców.

Pobyt dziecka w szpitalu jest dużym wyzwaniem dla rodziców. Sama, jako mama dwójki dzieci, doświadczyłam obojętności ze strony osób, od których spodziewałam się pomocy i rady. Nie ominęły mnie również bezsilność połączona ze strachem przed niewiadomą. Dlatego z prawdziwą radością i z pewnego rodzaju poczuciem ulgi kibicuję, a także wspieram takie projekty, jak strona Harold w szpitalu.

Małgorzata Ohme

